

ΙΑ΄

Ἡ Ἐνώσις διὰ τὰ νέα προβλήματα τοῦ κλάδου. Διοικητικὰ Συμβούλια 24ον καὶ 25ον

Ἀπρίλιος 1955 – Ἀπρίλιος 1959

Αἱ ἀρχαιρεσίαι πραγματοποιοῦνται τὴν 3ην Ἀπριλίου 1955 καὶ ἀναδεικνύουν, ἐκ τῶν μετεχόντων τῆς ἐν λόγῳ κινήσεως, τὸ ἀκόλουθον Διοικ. Συμβούλιον: Πρόεδρος Κ. Νεῦρος, Ἀντιπρόεδρος Ἄγγ. Μαρανής, Γεν. Γραμματεὺς Γ. Παπαδημητρακόπουλος, Ταμίας Ἀθ. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Χρ. Μαρκόπουλος καὶ Μέλη Ἰνῶ Ἰωαννίδου, Ἀλ. Μωῦσειδης, Γ. Ρεγκούτας καὶ Ἀν. Τσέτης. Ὁ συνεργαζόμενος μετ' αὐτῶν Ι. Κανδήλης ἐκλέγεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιόδικου.

Τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον ἀποδύεται μετὰ ζέσεως εἰς τὴν προώθησιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν κλάδον θεμάτων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ὑπογραφή νέας συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας, ἡ τόνωσις τῶν ἰσχνῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐνώσεως, τὸ νομοθέτημα περὶ διορισμοῦ χημικῶν ὡς Καθηγητῶν Μέσης Ἐκπαίδευσσεως, ὁ Φαρμακευτικὸς Κώδιξ ὡς πρὸς τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὸ χημικὸν ἐπάγγελμα σημεῖα αὐτοῦ καὶ ἡ προώθησις τοῦ θέματος τῆς ειδικότητος Βιοχημείας. Καταρτίζει ἐπίσης τὴν Ὄργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συντόμως συγκληθησομένου Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου. Πρόεδρος αὐτοῦ ὀρίζεται ὁ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Γ. Βάρβογλης καὶ Γεν. Γραμματεὺς ὁ Ι. Κανδήλης*.

Ἐν τῷ μεταξύ τὰ «Χημικὰ Χρονικά», ἀναδιοργανωθέντα, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ι. Κανδήλη, πλουτίζονται εἰς ὕλην καὶ βελτιοῦνται εἰς ἐμφάνισιν, ἐνῶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου μὲ τὸ ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Γ. Βάρβογλη καὶ τὴν βοήθειαν τῶν Ι. Κανδήλη καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς

* Τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ δευτέρου Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου μετέσχον ἐπίσης οἱ Α. Ζέρβας, Γ. Πανόπουλος καὶ Π. Εὐγένιος ὡς Ἀντιπρόεδροι, ὁ Μ. Κράλλης ὡς ἀναπληρωτὴς Γεν. Γραμματεὺς, τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς χημικῶν ἐκ τῶν κατεχόντων ἡγετικὰς θέσεις ἐν τῷ κλάδῳ.

Ἐπιτροπῆς του, τῶν Δ. Καραθανάση καὶ Μ. Παλαιογιάννη, προχωρεῖ ἱκανοποιητικῶς. Μερίμνη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ ὀργανοῦνται ἐπίσης διαλέξεις ἐπὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων, χρησιμοποιοῦμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ἀμφιθεάτρου τοῦ πανεπιστημιακοῦ Χημεῖου.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ Γεν. Γραμματεὺς Γ. Παπαδημητρακόπουλος παραιτεῖται λόγῳ ἀσθενείας του ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Καθήκοντα Γεν. Γραμματέως ἐκτελεῖ ἐφ' ἑξῆς ὁ Χρ. Μαρκόπουλος. Δυσχέρεια ἐπίσης παρουσιάζονται ὡς πρὸς τὰς σχέσεις Διοικ. Συμβουλίου καὶ Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς «Χημικῶν Χρονικῶν», ἐξ ἀφορμῆς τῆς προθέσεως τοῦ πρώτου ὅπως ἐλέγχει τὴν δημοσιευομένην ὕλην, μέτρου πρὸς τὸ ὅποιον διαφωνεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Περιοδικοῦ, δεδομένης τῆς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς καθιερωμένης ἐκ τοῦ κανονισμοῦ ἀνεξαρτησίας της. Αἱ προστριβαὶ συνεχίζονται καὶ μετὰ πολλὰς συζητήσεις, εἰς κοινὰς τῶν δύο διοικήσεων συνεδριάσεις, χωρὶς ἐπίτευξιν κλίματος συνεργασίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ Ι. Κανδήλης εὐρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς του. Περαιτέρω τὸ Διοικ. Συμβούλιον παρεμβαίνει καὶ ἀπαγορεύει τὴν δημοσίευσιν ἄρθρου προερχομένου ἐκ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο τὸν ἀναγκάζει εἰς παραίτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν καὶ τὰ ἄλλα αἰρετὰ της μέλη. Οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1956 ὁ Ι. Κανδήλης παραμένει εἰς τὴν ἑτέραν μόνον θέσιν του, τὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑπὸ σύγκλησιν Συνεδρίου, ἐνῶ τὸ περιοδικὸν συνεχίζει τὴν ἔκδοσίν του ὑπὸ ἄλλην διοριζομένην παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ἐπιτροπὴν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἐτησίᾳ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν ἔχει συνέλθει τὴν 4ην Μαρτίου 1956, καθ' ἣν ἔχουν ἐκτεθῆ τὰ πεπραγμένα τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ ἔχει ἐπακολουθήσει μακρὰ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν.

Κατὰ τὸ θέρος 1956 ὅλη ἡ δραστηριότης τῆς Ἐνώσεως ἐντοπίζεται εἰς τὸ ὑπὸ ὀργάνωσιν Συνέδριον, τὸ ὅποιον παρουσιάζει σημαντικὸν μὲν ἐνδιαφέρον ἀπὸ πλευρᾶς καταθέσεως πρωτοτύπων ἐργασιῶν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς δυσκολίας ἀπὸ πλευρᾶς εὐπροσώπου παρουσιάσεώς του, λόγῳ τῆς συγκλήσεως αὐτοῦ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν δευτέραν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ ἔτους, ἥτις συνέρχεται τὴν 18ην Ἰουλίου 1956, συζητεῖται διὰ μακρῶν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπὶ τάπητος ἐπαγγελματικῶν θεμάτων, καὶ ἡ ἀνακύψασα διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» μὲ ἀλληλοσυγκρουόμενας καὶ μὲ πολλὴν ὀξύτητα τὰς ἐκατέρωθεν ὑποστηριζόμενας ἀπόψεις. Τοῦ μὲν Διοικ. Συμβουλίου ὑποστηρίζοντος, ὅτι φέρει τὴν ὅλην εὐθύνην ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς τοῦ κλάδου καὶ ἐπομένως ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα παρεμβάσεως εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ Περιοδικοῦ, τῆς δὲ παραιτηθείσης Διοικ. Ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζουσας, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ἔχει ἀνεξαρτησίαν γνώμης καὶ ὅτι λογοδοτεῖ μόνον πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, παρ' ἧς ἐκλέγεται καὶ λαμβάνει τὴν ἐντολήν.

Παρά τὰς ἐσωτερικὰς αὐτὰς ἀντιθέσεις ἢ ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου προχωρεῖ κανονικῶς καὶ τελικῶς πραγματοποιεῖται ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ 2 - 5 Σεπτεμβρίου 1956 μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Αἱ ἐργασίαι τοῦ λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν ἐναρκτήριον καὶ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου διὰ τὰς ἐπομένους συνεδριάσεις. Ἡ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὸ Συνέδριον διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως Βιομηχανίας Π. Παπαληγούρα καὶ Κ. Ἀσκητοπούλου. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ μὲ τὴν παρουσίαν τῶν ἐπισήμων, τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς συμπρωτεύουσης καὶ τὴν συμμετοχὴν ὑπερτριakoσίων χημικῶν ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, θεωρεῖται ὡς μέγα ἐπιστημονικὸν γεγονός διὰ τὴν πόλιν αὐτὴν συγκεντρῶνον τὸ πανελλήνιον ἐνδιαφέρον*.

Πολλοὶ χημικοὶ ἔχουν ἤδη διορισθῆ ὡς Καθηγηταὶ Μέσης διὰ τοῦ σχετικοῦ Νόμου, νεωτέρα δὲ παράλληλος ἐπιδιώξις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶναι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ ὅλου διδακτικοῦ προγράμματος τῶν σχολείων, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς αὐξήσεως τῶν ὥρῶν διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Χημείας, ἢ ἐπὶ τοῦ ὁποίου καλυτέρα κατάρτισις τῶν μαθητῶν θεωρεῖται ἤδη βασικῆς σημασίας.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1957 καὶ ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 17ην Φεβρουαρίου. Κατ' αὐτὴν, μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους, διεξάγεται μακρὰ καὶ ζωηρὰ συζήτησις περιστρεφόμενη τόσον περὶ τὰ συντελεσθέντα, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιθέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, ὅσον καὶ εἰς τὰς προοπτικὰς τοῦ μέλλοντος. Ἡ Συνέλευσις ἀπασχολεῖται διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς παραιτήσεως τῆς Διοικουσύης Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ, συνεπιεία τῆς παρεμβάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῆς διὰ τοιαύτης διορισθείσης καὶ οὐχὶ αἰρετῆς, ὡς ἡ παραιτηθεῖσα. Ὅρίζονται ἐν τέλει καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Συμβουλίου, αἵτινες καὶ πραγματοποιοῦνται τὴν 31ην Μαρτίου 1957.

Δι' αὐτῶν ἀναδεικνύεται τὸ ἀκόλουθον Διοικ. Συμβούλιον συγκροτούμενον εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Κ. Νεῦρος, Ἀντιπρόεδρος Ἰ. Ἀγγ. Μαρανῆς, Γεν. Γραμματεὺς Γ. Ρεγκούτας, Ταμίας Ἰ. Ἀθ. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Κ. Μανωλκίδης καὶ Μέλη Ν. Καρνῆς, Μ. Παλαιογιάννης, Δ. Παπουτσάνης καὶ Χαρ. Στεριόπουλος.

Μεταξὺ τῶν ποικίλων κλαδικῶν θεμάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸ Διοικ. Συμβούλιον, περιλαμβάνεται ἤδη καὶ τὸ ἀφορῶν τὴν μόνιμον στέγασιν τῆς Ἐνώσεως. Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ πραγματοποιηθέντος κατὰ τὸ ἔτος αὐτό, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐνώσεως, Διεθνοῦς Συνεδρίου παρέμεινεν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς περισσεύμα δραχμῶν 550.000. Τὸ ποσὸν τοῦτο γίνεται σκέψις ὅπως ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν καταλλήλου κτιρίου ἀνεγερθησομένου ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος οἰκοπέδου, ἰδιοκτησίας τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλί-

* Τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐξεδόθησαν βραδύτερον, ἐπιμελεῖα τῆς ὑπὸ τὸν Γ. Βάρβογλην Ἐκτελεστικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς εἰς ἴδιον τεύχος, ἐκ 320 σελίδων, κυκλοφορῆσαν ὡς τελευταῖον τοῦ Περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικά» ἔτους 1957.

σεως Χημικῶν. Εἰς τὸ κτίριον τοῦτο θὰ ἦτο ἐπίσης δυνατὴ καὶ ἡ στέγασις τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου. Τὸ θέμα μελετᾶται παρὰ τῶν Συμβουλίων ἀμφοτέρων τῶν Ὄργανισμῶν. Κατὰ τὰς διεξαγομένας συζητήσεις καὶ λόγῳ τῶν δυσκολιῶν τῆς χορηγήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργ. Ἐργασίας ἀπαιτουμένης ἀδείας πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ οἰκοπέδου του, προτείνεται, ὡς ἑτέρα λύσις, ἡ ἀγορὰ ἰδιαίτερου ἀκινήτου, μόνον παρὰ τῆς Ἐνώσεως, εἴτε εἰς αὐθύπαρκτον κτίριον εἴτε εἰς πολυκατοικίαν.

Τὸ Συμβούλιον ἀπασχολεῖται ἐπίσης μὲ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ. Μετὰ πολλὰς προσπαθείας ὀλοκληροῦνται ἡ ἐκδοσις αὕτη ὑπὸ μορφήν ἑνὸς τεύχους τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοῦ ἔτους 1957.

Ἀπὸ 17ης μέχρι 24ης Σεπτεμβρίου 1957 διεξάγονται ἐν Ἀθήναις μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας αἱ ἐργασίαι τοῦ παρὰ τῆς Ἐνώσεως ὀργανωθέντος XXXοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας.

Τὴν 9ην Μαρτίου 1958 συνέρχεται ἡ ἔτησις Γεν. Συνέλευσις. Τὸ θέμα τῆς μονίμου στέγης ἀπασχολεῖ πάντοτε, ἐπιδεικνυομένου γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ καταρτίζεται μεγάλη ἐκ σημανόντων μελῶν τῆς Ἐνώσεως Ἐπιτροπὴ, πρὸς διεξαγωγὴν γενικοῦ ἐράνου, εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Τὸ Συμβούλιον ἐνδιαφέρεται ἐπίσης διὰ τὸ θέμα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν κοινωνικῶν πόρων τοῦ TEAX καὶ διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ Ταμεῖον, προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν υἱοθέτησιν τῶν προτάσεών του παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. Ἐπίσης ἐπιδιώκει τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας κωδικοποίησιν τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας περὶ χημικῶν. Ἡ προσπάθεια ἔχει ἀπώτερον σκοπὸν τὴν μετατροπὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς Χημικὸν Ἐπιμελητήριον, σκέψις ἡ ὁποία διὰ τὴν πρώτην φοράν τίθεται ὑπὸ συζήτησιν, ἀλλ' ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἔχει συνέχειαν. Ἡ Ἐνωσις ἐν τῷ μεταξύ διὰ σχετικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἔχει ἤδη ἐτοιμάσει τὸ σχετικὸν σχέδιον τοῦ Νόμου.

Οὕτως εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1959 καὶ ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις πραγματοποιεῖται τὴν 1ην Μαρτίου. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ τὰς ἐπακολουθούσας συζητήσεις, συμπληρωθείσης τῆς διετοῦς θητείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, προκηρύσσονται ἀρχαιρεσίαι δι' ἀνάδειξιν τοῦ διαδόχου του, ὀριζόμεναι διὰ τὴν 19ην Ἀπριλίου 1959.

